

உ

திருச்சுழம்புலம்.

இராமநாத சகாயம்.

இராமநாதபுரம்.

9586

ம ர ன பு ம ட்சிபொருத்திய

பு ம ல

இரண்டாய்ப்பயாஜி ரவிகுல முத்துவிஜயரகுநாத

பாற்கர சேதுபதி

மஹாராஜாவர்கள்.

நான்மணிமாஸை.

தீபிகா

மஹாபாணம்

உருபிட்டி மகாவித்துவான்

அ. சிவசம்புப்புவ ரவர்கள்

பாடியது

இராமநாதபுரம்

சமஸ்தான முத்திராக்ஷர சாலையில்

அச்சிடலாயிற்று.

மன்மத வருடம் துலா மாதம்.

உ.

சூகமயம்.

பாற்கர சேதுபதி நான்மணிமாலை.

காபபு.

மனநியசிதப் பாற்கரன மாராசா நோர்மாலை
 துனநிமிதி நானமணியாயச சூடநிவிகச—வென்னுளமே
 சொவத திரததான் குருமுன் விதித்தமத
 சொவத திரததான் வரும்.

பா ப பருவமுத பட்டவர, வி லெலலாமுற
 பாப பசினெனாத தாங்கிரின்—வேலப
 மாதத்திமினா நெஞ்சகலா வாறுமுதத் தேவேயில
 வாரத்திசநா நுகாங்கு வான்.

நால.

வெண்பா.

திருமேவு மாரபனனே நாளகை கோனே
 திருமேவு நாட்டரசன் தரு—சூருமேவு
 வேங்கனாத காவிரை நதி மெய்பபத்தி மேயபுகழ
 பாற்கரனா சேதுபதி.

(ச)

கலித்துறை.

பதியிற் சாந்திடுக தேவையை யின்புறப் பாடித்திரு
 துதியிற் சிறந்தும் பாறகர சாமித் துரைவளளலால்
 விதியிற் சிறந்த தருமமு மேதரு மெய்ச்சைவமு
 மதியிற் சிறந்த தமிழும் பெரிது வளாவனவே.

(உ)

விருத்தம்.

வளந்திகழ ழிராம விங்கமா விலாச மாலிகை கண்டவான் புலவ
 ருளந்திகழ களியி னுட்புகா வாங்ங னுறைதரும் பாற்கர வுரவோன்
 றளந்திகழ கமலத் துணைக்கணக்கண் டிவன்வர சவனல னாகவண் சுதன்மை
 பளந்திகழ் நரலை யளக்கரி னடைந்த தார்தவ மென்னவாய் வாரோ.

(ரு)

அகவல.

ஆயவது புனித வாகமக் கலையே
யீவது போனக நிரணியங் கலையே
யின்புறப் புரப்ப தெழில்வளத் தேவையே
யன்புறப் பணிவ தற்களத் தேவையே
யணிவ துருத்திர னககப் பணியே
தணிவறப் புரிவது தளித்திருப் பணியே
மனமுறச் செயிப்பது மந்திர மைந்தே
தினமுற வலிப்பது தெலும்புல மைந்தே
பூசுவ தமல புண்ணிய சாந்தமே
யேசற வணிவ தினியமெய்ச சாந்தமே
சூங்கரு முகிலெனத் துலங்கும
பாறகர சேது பதிமா தவனே.

வேணபா.

மாதவமுன் செயதமட்டே வாய்க்கு நாகாசனம்
வேதமிலார் சொற்றதுமெய் யெனதுணர்ந்தேம—
தரன்
ஞானடி பூசிக்ரு நமசிவருட பாபகரன்
காதலுறக் கண்ணிறை கண்டு.

உ ததுவை

கண்ணு யிரத்தின னுடபுப் புலவா கணிந்த ஈவைய
தண்ணு ரமுதமுண் பிங்கவி பாடுந் தனையுடைய
மண்ணுளும் பாறகர சாமிதன் னுடனின வானுடைய
ரொண்ணு ரமுத கவிபாடக கண்டன ரோவருடே

பிருத்தம

ஏவரும் பரவு மாயதககண் ணிறைபு மிலங்கிலே வேண்டியவன்
நாவரு மதுர கவிஞர்க்கே வலராய நயந்தவ ருபாத்திலை நயன்
வோவரு குறைக ஞ்ளவெலா மொழிதக வுண்மையை புணர் ஆரோ யென
மாவரு களக நகரப்பாற் கரமா மன்னநின் மனநிலைவந் தனயே.

அகவல்.

வந்தினி தாடுநர் மாசுக ஞ்ளவெலாரு
சிந்துமெண் மூன்று தீர்த்தங் குலவிக்
காசி யானந்த கானங் கடுத்து
விசியார் கலிக்கினர் மேத்தியச சேதுவு

மாணியங் கொருவனை மாற்ற நடட
 வேணிமா தலவரி யிராவணை காத்திய
 வன்புல பவப்பழி மாறவிட நாட்டிய
 வன்புல குயிதிக யிராமேசு காமுரு
 ஸநீ டியமெயத் தெயவத் தொண்டர்வாழ்
 கொலந் இத்தர கோச மங்கையுந்
 தவநிலை மணிவா கவடி கடஞ்சு
 சுவநிலை காட்டிய திருப்பெருந் துறையு
 மாகம மருடபா வாய்ந்தாள நெகிழ்வுவா டம
 மாகமெய்த தொண்டர்கள் பயிற்றி மடமும
 வமங்கா கருப்பினு மகிழ்ந்தெளி துறவு
 மங்கா தரும்பல வன்னசத் திரமும
 வேதியர் முதலா மேவிய பலதிறசு
 மாகி உவாவகை தங்கிய மனைகளும்
 போதலவ தவாதுளம் பொருதுபு சிறுர்பலா
 பேதகக உருமெ நித்தியா சாலையும்
 வநுநித வுலமயினி மாட்டி வென்று
 மருந்துக லுந்நாம வயித்திய சாலையும்
 வாதையுங் களனலு மாவும் பனசமுந்
 தாழையங் கவதியுந் தழைத்ததனை டட்டி
 வரியளி பாணசெய மல்குதண் டேறும்
 பரிசி முதலும் பனிமலாப பொழிது
 மேலெழு மாதபம் விட்டிட வழ்தொ ளுரு
 சாலவின னிழறருந் தகைநிரைத் தருவு
 மேதிக ளுழகுகளின் மிடனிமிர் வாளைகண்
 டிதெழுந் துலாவரும வியனிலைக ளுழந்
 த்நாவினா வையையந் திருநதிப பெருக்கி
 னாநாவினார் வினைவரு நெடுநீர்க் கழனிபு
 வினன்ன பிறவு பியைநததென முட்டினின்
 மன்னுபு குணபால் வாரியுங் குடபாற
 பழமைசான் மதுராயம் பதியிலோர் பாகமுங்
 கழமைசால வடபாற கிளாந்தசோ னுடுந்
 தெனாதினில் வளந்திகழ் திருநெல வேலியுந்
 தனாதுபே லல்லையாய்த் தயங்கிட நின்று
 சயந்திகழ் தண்டமிழ்த் தலைநா டாகி
 நயந்திக யிராம நாத புரத்தி
 னிரணிய கர்ப்ப யாசி ரவிகுல

முத்து விசய ரகுநாத பாற்கா
சாமி சேதுப்பதிமகா ராசா
வினிதர செய்திவீற் றிருப்ப
நனிமகிழ் வெய்தினர் நரநுமும் பருமே

வெண்பா.

உம்பரிடைப் பாற்கரன்றா னோவாத வெஞ்சுடரோ
னிம்பரிடைப் பாற்கரன்றண் ணென்சுடரோன்—பம்பும
புறவிருளைப் போக்குமவன் பொங்கவகத் தூரகா
நிறவிருளைப் போக்குமவ னின்னு.

கவித்துரை.

நின்றஞ்ச மென்ன வடைபவாக் கண்டை நெடி துறமோ
சென்றஞ் சவித்த வழியவர்க் காணி செழுந்தமிழ் கா
மன்றஞ் சகத்துகருக் கற்பக மன்னா மருடமன்
குன்றஞ் சமானுவென்றுருப பாற்கரக் கொற்றவன்

வீரநாகம்.

கொற்றவ னாய முத்துரா மலிவக நுபொன்ன னுறைய குறைய
ன்றவ முழுதுந் திரையபொற் றரஞ் நன்னிய சென்னகா னுறைய
கற்றவர் பலரும் சுழறிடு முண்மை கருத்தினைக் கருவினி லென்று
சொற்றவ றுத பெருவித றணவக் துறையிடைந் துணிந்திகண் டன

அசுவல.

கண்ணிமிர் பரிமளக் கமலக கண்ணினு
லுண்ணிமிர் கருணையி லுலக மோமபலா
பேணுறு பீர்நிறப் பிதாம் பரததான்
மானுற மன்னிய மலர்மா வுரனா
பொங்குமின் னமுதம் புலவருக குதவலா
சங்குசக் கரம்வா டடக்கையி லேந்தலா
லோங்கிய மழைமுகி லுறழ்தரு நிறத்தா
பாங்கியல் சேது பதியெனும் பானமையான்
மலைவளர் தாதவி மாதிடத் தானை
நிலைவள ரருச்சனை நிரப்புசெந் நெய்யால்
வனத்தள வத்திரு மாலை புனைதலான்
மனத்தளி யிற்றிகழ் வானகவிக் கருளலாற்

பூற்கர சாமிப் பார்த்திபன்
பாற்கட ல்மளிப் பகவனுப் பானே.

(102)

வெண்பா.

ஒப்பிலாச் சைவமெங்கே யுண்மை யறங்கொங்கே,
கைபிலாத் துய்யதமிழ்க் கல்வியொங்கே—தபிலா
பாவலொங் கேசிமான் பாற்கரவே டேவைநகர்க்
காவலனா மேவிரிடாக் கால்.

(103)

கனித்துறை.

காலவாய்ந்த வையைப் புதுநீர் பெருகக் களமர்ம்கிழ்
சேல்வாய்ந்த பண்ணையந் தேவையிற பாற்கரச செல்வறஞ்செங்
கோலவாய்ந்த நாண்முதற் கொண்டுநின் றடிய கூத்தொன்றுதான்
மேல்வாய்ந்த நல்லறத் தேவுக்கு வாய்ந்த விரோதவின்பே.

(104)

விருத்தம்.

இன்புடை யரச வொவாயும் வியங்கொ ளிராகவன் முதலினே ரிருந்த
மன்புனை நகாகு வகுத்திச் சொல்லாம் வருணனை வகையின்முன் வைத்தாம்
பொன்புனை மருமப் பாற்கர சாமி பொலநகர் கண்டபோ தன்று
தென்புனை சுவிலு ருரைத்தன வெலாடெயத் திறத்தின வெனத்தெளிந் தாமே

அகவல.

தெளிதரு மன்பினர் சிந்தையிற் சேகரு
மளிதரு கமல வடிச்சிவ பெருமா
னருயிர் மலமகன் றருங்கதி யடைவான்
சீரணி பவளத் திருவாய் மலர்ந்த
வறிபு சத்திய வாகமக் கடலிற
பரிவுற மூழ்கிடும் படுதர சிகாமணி
மெய்யடி யார்புகழ் விழைவுட னாய்ந்து
செய்யமே னிலைகிளர் சிரத்தைப் பத்தியா
னரியஞ் செந்தமி ழாங்கிள தூல்பல
கூரிய மதியினிற் குறைவறக் கற்றோன்
றளவாய மகிபதி தவத்துதித் தவனிமுற்
றளவா விண்ணமு மளந்த புகழ்நிறீஇ
யொருதுறைக் கோவைக கும்பர்கோன் காவைப்
பொருதுணைக் கரத்தாற் பொன்மழை பெய்த
கோது பதியாக் குலரகு நாத
சேது பதியாஞ் சீமான் மருமான்

நிவ்விய வாலையந் திகழு மடாலையஞ்
 செவ்விதி னோம்பிடுந் திருத்தகு கருத்தான்
 நிகழ்துனா ராசாச் சிறப்புப் பெயர்பலர்
 புகழ்தரச செங்கோல் போற்ப வேந்தி
 மூதறி வெய்திய முத்துரா'மலிங்க
 சேது பதியுஞ் செழுமனைக் கிழத்தியா
 யாவவெய்த் தனமெனு மநாதருக் கென்று
 மாவலி னுணவுடை யாதிய வருளிச
 செந்தமிழ்க் கலைபல திரிபறக் கற்றுச
 சந்தத மாகமத் தடங்கடன் மூழ்கி
 யவமுழு தொருவிய வருந்தவர் பரவத
 தவமுழு துளுற்றிய தவமா யோங்கி
 வாரொலி கருங்குரண் மடமின் னாககு
 வேரியம் புயத்தினன் விதித்தகட டனையாக
 கூர்ந்திடு வேல்விழிக் கோதையா கழுத்திற
 சேர்ந்துமங் கலமாந் திருமுகத் திருவாய்
 வம்பலர் மலர்ப்பொழில் வளாபுலி யூபபொன்
 னம்பல வொளியோ டயிகுய முற்ற
 மணிவா சகப்பெரு மான்றிரு வடியி
 லணிவான் மலாகடு யருச்சனை நிரப்பித்
 திருந்துகர்ப பூர தீபங் காட்டி
 யருந்திரு வாசக வருளமு தோடளா
 யொருதிருக கோவையா ரோங்குதே வாரமாய
 வருசுவைத் தெய்வ மதுவினை மாந்திச
 சைவமே சமயந் தகுமபர சிவனே
 தெய்வமென் றெவாககுந் திடமதி கொளுத்திப்
 புறபுத மிளமைநீர்ப் பொறியது வாழ்க்கை
 பொறபுது செலவநீர்ப் பொருதினா யெனததெரீஇ
 வளந்திக முலக மாதா வாகி
 யுளந்திகழ் தெளியோ நிறைந்தமுத் தம்மையு
 மயன்றலை கொய்தவ னடிதொழீஇ யுளுற்றிய
 வியன்றவ மெலாமொரு மெய்யெடுத தனையான
 றன்னிகர் பாற்கர சாமி
 மன்னுயிர்க் குயிராய வாழவுற றனனே.

வெண்பா.

உற்றார் பிதிர ருறுவர்பசு வொண்டொடியரா
 கற்றா சிசுக்கள் கடவுணிதி—யற்றாநாப்
 பற்றாரக் காககுநெறிப் பாலொழியாப் பாற்கரனை
 மற்று ருலகினிகா வார்.

கவித்துறை.

வாராவந்த பைங்கழற் றென்னன்முன் னானவர் மாண்டனரந்
நேர்வந்த செல்வரு மன்னாபன் னாளந் நெடுந்தமிழை
யாவந் தகங்கற் றலுத்தேமென் பார்சூறை யற்றவன்றோ
கார்வந்த சைத்தலப பாற்கரன் வந்தனன் காண்மின்களோ.

(104)

விருத்தம்.

காண்டகு தனது திருப்புகழ் பாடுங் கவிஞருந் குதலவிக் கலிதான்
மாண்டகு செவ்வித தன்றொருநீல மயிலிவர் சிவனருண் மதலை
தூண்டகு துணைத்தோட பாற்கர சாயித் துணாமகன் வாயிலாய் மறைவுற்
றேண்டகு நிதியந் தாத்திரு வள்ள மியைந்தன னென்னவெண் ணினமே(யக்)

அகவல.

என்னிய வெலாமரு ளிறையவ னடியுறாம
புண்ணிய சிந்தனை புயகக லாற்றா
தன்புரு வாக யாவைவே பறித்த
துன்பிலா வாத்தருந் துலங்கிடுந் சங்கந்
சேருவிற் டிவவிய தாத்தந் திளைத்துள
வாதுகன கருதிய வயவர்வாழ் சங்கந்
சுததசித் தாந்ததூற் றுணிபொருங் குணாந்து
சித்த மமைந்தவா திகழந்திடுந் சங்கந்
தாத்தயாத் தினைக்குச் செம்பொருள் பெறுவா
னூர்த்கியி னணைந்திடு மன்பர்வாழ் சங்க
முதகு சொற்றொடை முதமுதத் தொடுக்கு
மேதகு பெரும்புகழ் விபுதர்வாழ் சங்க
மககத மலர்சொரிந் தாமிசொற் றென்றந்
தக்கவந் தணர்பலர் சார்ந்திடுந் சங்கம்
வாய்ந்திடு மமைவுடை மந்தன நெய்க்கே
காந்த ராமமாயக் காண்டகு சங்க
நரகமோ டமரர்கோ னரவடி வெய்தி
யோகையி னணிபார்த் துலாவுந் சங்கந்
சென்றுகாண் பவரிது தினம்புதி தாகவி
னின்னதா னமைந்ததா மெனுமெழிற் சங்க
மணியினோ பொன்னினோ வாய்ந்ததென் றெனைவருந்
துணிவதற் கரிய சுடர்கிளர் சங்க
மலர்மண மளாய்ச்சிறு வந்துசா னரத்தா
லுலவுபு சுகந்தர வோங்கிய சங்கம்
பரமத மறுப்புமெய்ப் பாங்குறுந் சைவத்
திரமத நிறுப்புந் தேங்கிய சங்க

மாரெதிர் தகையினு மருஞ்சுவைக் கவிக்கு
 மாரியி னிதிமழை வழங்குஞ் சங்கம்
 வித்தையி னசைகெழீஇ மிழகோட் பட்டுள
 மெய்த்தவர்க் கிருநிதி யீந்தருள் சங்க
 குற்றமுள் ளனவொரீஇக் குடிநிதம் புரக்கும்
 கொற்றவ ரமாத்தியர் குலாவிடுஞ் சங்கம்
 வெற்றவெங் கதத்த வேத்திரக் கரத்தருங்
 கற்றகா விதியருங் கலந்திடுஞ் சங்கஞ்
 சனம்பல விறையாயத் தருவன பிறவொடு
 தனம்பல வணிபல தழைத்திடுஞ் சங்க
 நூற்க ணெலாம்படா நுணமதிப
 பூற்கர சேது பதிவாழ சங்கமே.

வெண்பா.

சங்கந் தொலைந்தடினுந் தாதாக்கள் பல்லோரா
 லங்கங்கு நின்றதமிழ் வ்வாறு—பொங்க
 மனமுலந்த பாரதரனோ மனைவரை யின்ன
 மனமுலந்த தேவருவா ன்.

கயித்தூரை

ஆமாரி யென்னக கிருபணாப பாடி யாகமபுருங்கி
 நாமா ரிருணக கடன்முழுகி யெய்ததிடு ஞான்றெதிராது
 காமாரி யன்புடைப பாற்கர சாமியைக காணவின்னே
 போமாரி னுஞ்சிறப் ரீரொன்ற காளைமெயப புண்ணியனே.

விருத்தம்.

புண்ணிய முழுதும் புரிந்தபுண் ணியமாயப் பொங்கிருந் தவஞ்செயத்
 யெண்ணியல் சைவம புரிந்தமெயத் தவமா யிலங்குமில் வெழில்வடி
 விண்ணியல் கரத்து முத்துரா மல்குக விததகன் மேறசெயத் தவத்தி
 னண்ணிய துங்கப பாற்கர சாமி நரேசனாயப புடவிரா டியதே.

அகவல.

நாடெழி லிராம நாத புரத்தா
 னேடுறு மலர்த்திரு விசைந்தபொற் புரத்தான்
 காண்டகு சிகரக் கந்தமா தனத்தான்
 மாண்டவ முதிர்வினில் வாய்ந்தமா தனத்தான்
 கனகங் கவிக்கருள் கைக்கந் தரத்தா
 னனகனக் கத்தொடை யறுக்கந் தரத்தான்
 வதனமாந் தண்ணளி வழியம் புயத்தான்
 முதமளிக் கருணா முல்லையம் புயத்தான்

காரிகை யார்விழிக் காவிக் குடையான்
காரிகை யார்தருங் காவிக் குடையா
னகுலனு மதித்திட நடாயவரும் பரியான்
பகர்வரு வெம்பழி பாவம் பரியா
ளவமணிப பொன்முடி நகுமத் தகத்தான்
சிவமணி நீற்றாத் திருமத் தகத்தான்
மடசிகா பெருமிடற நந்தா வளத்தான்
மடநீரை வயல்கெழுந் தந்த வளத்தா
னென்னலா சிரமுடி யுழுமபதிக் துணையான்
வண்ணமன் பாககுச சகவிதத துணையான்
மரனிலை விழிகவா மாநந் தரத்தான்
பெரியலா ரனைவரும பேநந் தரத்தான்
நருமமொய் பாரகர சாரி
பொருவகன் மன்றமே புண்ணிய மன்றமே.

(உச)

வெண்பா.

மன்னியபோ பாரகரமான் மாராச னுளவன்றே
முன்னிலைப னைவ முனையவைத்தான்—மன்னிகர
நாட்டி னைலவரை நாட்டிலை வெங்கொலாந்
காட்டினு னென்னலா புகுசாடு.

(உரு)

சுதித்துரை.

காடேறி கோமீனியேறே மீலம்ந் கடற்கலத்தூற
றூடேறு மன்பருட சேகரு மறுருகன மன்னருளாந்
றூடேறு தாழமுடிப பாரகர சாமித துளையைக்கண்டு
காடேறி யாயிடை விடேறி வாழுவ நரங்கதே.

(உச)

விருத்தம்

சுகந்தரு மொழியு மணிவடந்து துலங்கிய தோற்றமும் பொறைபு [க்கு
முசந்தரு மிருந்தண் ணியுமெய்ப பொடிபு முகிழநிலா நகையுமென் னே—
மகந்தரு கலிவு மருமபெருங் கொடையு மாருயிர மாட்டெழு மருளுளு
சுகந்தரு புகழமைப பாரகர மன்னற சார்ந்ததுந் தவத்தினிற் றவமே. (உஎ)

அகவல்.

தவாதுருள் பரிசனஞ் சாரதலி னிரவுந்
திவாவு மொளியறத் திருவநீன வீதியும்
விதிக டொறுந்தொறு மேவின ரொளிதுண
வாதரத் துதவிடு மன்னசத் திரமுங்
கண்ணீர் காலபொரக் கதிநா லாயந்துணர்
வெண்ணீற் றடியவர் விழைந்தமர் மட்டும்

தாவது மேத்திய சைவநிலை நின்றவா
 மேவிடுஞ் சங்கர விலாசமா எிகையும்
 பூவடி கன்றிடப் புயங்கொளும் புனிதநீர்க்
 காவடி மாககன்வாழ கவினியல சாலையு
 மெங்குள பொருள்களு மீங்குள வீங்குள
 வங்கில வெணுநதரத் தலகிலா வணமு
 மொருதினத தழுதென வுறுமவீருந தினாககு
 வருதின மெலாமுணு வழங்கிடு மனைகளு
 மரபுளிச சிறாபலா மதிககணக காயாபால
 விரவுபு கறறிடு வித்தியா சாலையும
 விழைவுறக கவிபுகல விடதருக சென்று
 மழையென நிதியருள வளளியோரா மனைகளுங்
 கீழநதரை போகாக கெழுதரு நிலையல்
 வாழநதிடு பலபடை மன்னவா மனைகளும்
 மிருசெவி சுடவர சியலடித திசைக்குப
 பொருவக லமாததியப புலமையோரா மனைகளுங்
 கண்ணொ சாது கடவுரு வததொர்
 னெண்ண முசாதவொற நியனமனைத் தொகை
 மாயநதெளிர் கலவி யறிவுரு வெனுதிம
 வாயந்துபண புரைகக வல்லவா மனைச
 மெண்ணுந லருங்கழு தென்ன முறங்
 கண்ணுறங் காரகா காவலா மனைகளு
 மழைவிரு திறத்துவா வடிங்கிட மததிற
 குழைவிழ வதிலவிருங் கொடிததோச சால
 மைநதலால வேறுபுங் கருங்கதி காட்டிந்
 வெந்திறன் முந்திய கருதுப பந்தியு
 கடாமொரோழ திறத்தவாயக சழையை
 தடாமணி விலங்கனோ தந்தியின் பந்தியு
 கண்ககில குலவிடக கமஞ்சுள பூவினினா
 மணக்குறுங் கொடிகளா வானிலைச் செரியு
 தளளியொன னலரை சால்பெருங் கிடங்கா
 புள்ளையு மெறிநதிடும பொறிததொடி யிருய்யு
 சித்திர மாடப் பத்தியுங் குலவி
 யித்தரை மான்முக மெனுந்திரு நகரி
 லரிநபச சிறபநா லனைத்துமுந் நாயத்து
 விரிவுறும பயிலவுடை வினைநுண மாககளாற
 கரவியப புலவா கருத்தவை வெஃக
 மீவிய னும்பாகள விழிவிருந தயில
 வழகுருக் கொண்டென வமைநதமா எிகையில
 விழுவிய வோவிய விதமபல நாட்டிப

புக்கவர் கண்ணினை புயக்க லாற்றாத
 மிக்கநா னுவித விசித்திர விளக்குந்
 திகந்த மளவுபு சேணினு மளாவுஞ்
 சுகந்த நிலாவிய துணர்த்தொடை நினாயும்
 பகற்சுட ராகப் பரிதிகள் பேரொளி
 தகத்தரு முகூர சாலமு நிரப்பி
 மயலுதி ரம்புரை முழுவிலைப் படடிந்
 செயலுறு விதானந் திகழமே னிறுவி
 யெழுமணி கதித்த முழுமணி பதித்த
 துங்நத் தோய்ந்த தங்கம் வேய்ந்த
 மங்கல ராம லிங்க விலாச
 மென்ற தாய மன்ற மேய
 மாய றயா செமபொ னேற்றனை யும்ப
 நுன்னத முதலா வோரெழு திறமா
 நன்னரி னெடுத்து நாலெட டாக
 விலககனா வாது மேதையோர் வகுத்த
 விலககனா மனையொருங் கிய லுரு வொன்றுநீஇக
 தருமமா தேவருள சாந்தமெய் முதலா
 வருமித்த துணையெலா மருங்கினி னிலவா
 சயமிரு பார்க்க சாமிப
 பெயரினி லமைந்து மெங்கிவிட றிருந்ததே.

(உஅ)

வெண்பா.

இருநம்பும் வெண்ணீறு மேறியுல கெங்கும்
 பொருநவரம் னேண்டிப புவிமான்—நிருந்தப்
 புரிந்தவத துக்கோ புகழ்ப்பாற் கரணத்
 தெரிந்துதவி னுனஞ சிவன்.

(உக)

கவித்துறை.

சுவப்பாகக கண்ணுட புழுங்கி வதனந் திருகிரிதி
 நிவப்பான் மதர்த்திடும் வச சையர் பாலின்னு நேருவமோ
 சுவப்பாலில் வந்து குணம்வாய்ந்த பாற்கர சாமிதனை
 அவப்பாக வெய்திக கவிபாடி யின்பி னுறைகுதுமே.

(உஃ)

விருத்தம்.

உறைத்தமெயப் பத்தி யுளத்தினா றமுதா
 யுயிரககுயி ராய்சுகோ ததியாய்க்
 கறைத்தனிக் களற்குந் தெருட்குரு வாய
 கண்ணிரா னுடைக்கரும் புக்கும்

மொறைத்தவர் குழுவும் புகழும்பாற் கரப்போ
புனைந்தொளிர் புருடமா மணிக்குந்
துறைத்தமிழ்க் கவிதை தொடுப்பது போலத்
தொடுப்பமோ பிறசுரர் நரர்க்கே.

அகவல்.

நரலையி லழன் றெழுந் நஞ்சமு தருந்திச
சுரருயிர் புரந்தருள சுந்தரப் பெருமான்
றென்னரி லொருமகன றிருமுடிசு கமைவவாய
மன்னரு ளாடலின் வழங்கின வவைதா
மவ்வழி யழிந்தபி னுண்டையி னினறு
மவ்வழி யடைந்தவா மெனப்பட டெவ்வொவா
புந்தியுங் கணனும புயக்கலாற் றுதொளிர்
சுந்தர மணிநிரை தொகுமுடிசு சிரக்தான
றிரிபுண் டரமாந் திருவெண ணீ மெருடு
பொருவக றிலகமும பொலிந்த நுகலா
னிர்திரை கொஞ்சிட வெழிலெ லாங் குலவிச
சந்தந தண்ணளி ததுமபு புகத்தான
புரவுறு முயிராபபயிர் பொலியசு சுருணையம்
பரவைமடை திறந்த பதும விழியான
சீரார் மேத்தியத தெய்வவான றமிழ் மறை
பாரா யணமரூப பவளமணி வாயான
காசினி மயக்கிய கலியிருள விடிய
வாசறு மிளநிலா வருமபுவெண ணகையா
னூடொடா ருயிரை யொருங்குற வருக்குந்
தேனை மாரிக்குறழ் தேமென மொழியா
னினப்பிற மணியா மெத்திறத் துகருந்
தனக்குந தானே தமரிடு கருவியாய்த்
திணிதரு மிருளகால சீத்திரா சதமாந்
குணனிடைய படடுக குலமறை சாதியாய்
வணிகனா கியசிவன வழங்கிய தாயத்திக
முணிவயி ரககுழை யவிரசெவித் துணையா
னவிரவிலைப் பொற்றொடை யாரச சததொடு
கவினுயர் கண்டுகைக கலனறிகழ் களத்தான
முல்லைமா மாலையு முழுமணி வலயமுஞ்
சொல்லிய லுஞ்சுவைத் தொடையலு மமற்றினா
வாரிதி யுடுத்த வையகப் பொறையும்
போரியல் விரந்தையும் பொலிந்ததிண் புயத்தான
தினமணைந் திடவலி செறித்தபூண யாததெனக்
கணமணிக் கடகங் கலந்தமுன் கையான்
சங்கொடு சக்கரந் தயங்கக் கமஞ்சுன்
மங்குலுந் குக்கொடை மடம்பயிற் றித்தூண

நின்வம் போருக மிசைநதுதத் தப்பெரும
 புனலினி லீரம புலராச செங்கையான
 மாலரி மகனிலை மனைக்குயத் ததினுங்
 கோலமிக குலுமங் குளியமார விரலான்
 மினனெத திடுமுப வீதமும விலையுயா
 பொன்னுத் தரியமும பூமலாத திருவு
 மருமணி யிமைத்திடு மார வடுக்கலு
 மருவிய சடிப்படி மக்கல வுரத்தான
 கொன்னிமி ரிழக்குரல குரையாக கழலசுருந்
 துன்னலா முடிக்குந் துனைநத்பொந் பத்ததான
 நகைபெறும பாறகர சாமிசொன மனமெய்
 பகிவரு யோக பதியாடப படியெலாம
 பரவுறுஞ் சேது பதியாய்த்
 தரும் பகிடாய்த் தங்கினன ினே.

(ங ௨)

வெண்பா

கானந் தரும்ந் தவஞ்சிறப்பப் பூசைபுரிப
 பானநத் வந்ததுங்கப் பாறகரமா—லானாதக
 சூததனரு ளாக் கத்துக கொண்டுகம போறபரகதும
 வாயத்தசுகம முறறடைகு வான

(ங ௩)

களித்துடை.

வானோக்கு ல்ல மயலாமப் னோக்கும் வளாமதியந்
 தேனோக்கும் வணடினஞ் செஞ்சுடா னோக்குஞ் செழுங்கமல
 ினோக்கு வெள்ள மானோக்கு தாயமுத மேயகவிப
 பானோக்கும் பாறகர சேது பதிசெங்கைப் பங்கயமே.

(ங ௪)

விருத்தம்.

பங்கமில் குணத்துப் பாறகர சாமிப் பாரத்திபன் படைத்திடு நித்திதா
 னிங்ககன் பரவை யுலகெலாங் கவர விடம்மின முணையுமொல் காது
 மங்குலகண முகப்ப வறிதுமொல காத வாரியின மன்னிய மாண்பு
 சங்கர னிராம நாதனுள் ளத்தது தகுமரு ளெனனசசாற னுதுமே.

(ங ௫)

அகவல.

சாற்றரு நான்மறை தடவிய தவள
 வேறுயா கொடியுடை யிராம நாதனே
 தெய்வமால விணைக்குடஞ் சேதுவில் வாயநத்
 திவவிய தீரத்தமே தீரத்த மேனிலை
 யுணமையி னுணர்ந்துசி ருயாநத்பாற கரனும்
 வணமைசா னமபியே மன்ன னவனு

மேவையே புவியினிற் சிறந்த
தாவயின் வாழ்நரே யருந்தவ மாந்தரே.

(ந. சு.)

வெண்பா.

மாந்த ரொணங்குழுவான் மறநெவரும் பாறகரனும்
வேந்தனையொப் பாவிரே டெய்க்கிரக—மாந்தொசையிற்
சேர்ந்தவெலாம பாயிருளகால சீகருமின்ற கொப்பவென
வோர்ந்தவாக னோதிடுவ ரோ.

(ந. எ.)

கலித்துறை.

ஓவா வருட்டகைச் சீராம நாதனென் றோங்கியமெய்த
தேவாதி தேவ னடி பபதகி சைவ சுகாமணியிப்
பூவாழ வந்தருள பாறகர சாயிப் புயலியலரா
பாவாண ராமபயி ரைப்பொன மழைபெயது பாஸிககுமே.

(ந. அ.)

யிருத்தம.

பாலிய தசையிற் பலகலை பயின்று பதிபக பாச நரந பகுப்பின்
வாலிய வுணர்ச்சி வாய்நதுணமை நாயன் மாரசனி லமைநதுமா திடத்தான்
காலியல் பததி கணிநதுகா சினியாள் காவல னுயபாற கரனை
மாலிய லாத சேரமா னென்னின மறுப்பறோ மாணபுடை யவரே.

(ந. சு.)

ஆகவல.

மாண்டகு சைவ மன்னுபு வாழ
வேண்டகு மடியா ரினிது வாழ்த
தானமுந தருமமுந் தவமும வாழ
வீனமின் மறைகளும் யாகமும் வாழ
வானினம் வாழ வந்தனா வாழ
மானிலம் வாழ வான்முகில வாழ
மணிமுடி புனைநது மகநதிர னுடு
யணிகிளா சேது வமலரா மேச
னுட்டகு கருணையா லோங்குதிரக காயுளு
மிட்டசித் தியுமேய்ந் தேற்றம் படைத்தோன்
மிடைந்துசெல் விருந்தினை விழையுட னோமபயில்
லடைந்திடு விருந்துபார்த் தடையாக கடிவினன்
றனதுசத் திரங்களிற் சந்ததரு சாருவோ
மனமுற வுணவனம் வழங்கிடு மளியோன
மிடியினை யென்று மிறிஞ்சியாயக கண்டுள
மடிவுறு தோங்கிய வான்பெருங் கிளையினு
னெத்திறத் துயிர்க்கு மிதஞ்செய குவதே
சித்தமா சற்றவர் செயலெனத் தெளிநதோன்

சத்திய மேத்திய சமயமே சைவமென்
 நெத்திறத் தவர்க்கு மியல்புளித் தெரிப்போன்
 செறிந்தவர் பிழைசில செய்யினும் பொறுத்தவ
 ரறிந்தினி துய்ந்திட வருண்மதி கொளுத்துவோன்
 சேது பங்கடஞ் சீரையு நிற்றியதின்
 மெதக நானு விதப்புதழ் விரித்தோ
 னாயிரத்திரட்டியோ டாமொரு தூறும்பு
 பாய கிராமப் பரப்பெலாம் புரப்போன்
 பொருளெலா நாடொறும் புகநல் வழியிற்
 நெருளினன் மனத்திடஞ் சிறிதுந் திறம்பான்
 சுகவாழ வுறுநிலை துணிந்தக மமைந்து
 சுகவாழ வுற்ற சனகர் பெருமான்
 சமையா சாரியா சரித்திர வழுதுண்
 டமையா தெழுங்கணீ ராற்றினிற் றிளைப்போ
 னுயனார் பூசைநா ணல்லடி யவர்க்குஉய்
 நேயமோ டெனவுடை நிதிவகை கொடுப்போன்
 சுவபிரான் றெண்டர் திருத்தகு வாழ்வே
 பவமிலா வாழ்வெனப் பாங்குறப் படிப்போன்
 னாமிகு மெயமனசு சுந்தரப் பாற்கர
 சாமிமா ராச தயாநிதி வன் னன்
 மீவரு பெருமபுகழ் விளம்பும்
 பாவலர் மனையிடைப பயிலுநற றிருவே.

(சய)

முற்றிற்று

